

Poul Christensen: Da den højtærede Forsvarsminister ikke har anvist Nedsættelse i Udgifter til Forsvarsvæsenet, der svare til det Beløb, her kræves, er mit Partis og min Stilling den samme som ved 1ste Behandling: vi kunne ikke stemme for dette Lovforslag.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg takker Flertallet for den Tilslutning, det har ydet Forslaget i det hele. Jeg kan ikke tiltræde de af Mindretallet stillede Ændringsforslag Nr. 1 og 2. Ændringsforslaget under Nr. 1 vil ganske forandre Lovens Karakter. Denne Lov er, som den ærede Ordfører bemærkede, en Følge af og en Parallel til den Lov, vi vedtog for 3 Aar siden, om at give de Underofficerer, der havde deltaget i Treaarskrigen, et ekstraordinært Tillæg til deres Pension. Det var en Velvillie, man vilde vise dem, som havde kæmpet for Fædrelandet i 1848—50, og det er rimeligt, at man ogsaa viser dem, som have været med i Krigen 1864, en lignende Velvillie. Men hvis dette Mindretals Forslag gaar igennem, forandres Lovens Karakter saaledes, at der ikke længere er Tale om at vise Velvillie overfor dem, som have deltaget i Krigene, men om at foretage en Foranstaltning, der vel i økonomisk Henseende ikke er videre betydende, men som ikke blot kan, men utvivlsomt vil drage betydelige Konsekvenser efter sig. Dette Mindretalsforslag gaar nemlig ud paa intet mindre end at vige bort fra det Princip, man hidtil har staaet paa, at naar en Bestillingsmand eller Embedsmand eller en Klasse af Bestillingsmænd eller Embedsmænd var gaaet af og de vedkommende Pension var beregnet ved Afgangstiden efter den Ret, de da havde, havde Staten endelig gjort op med disse Folk, og senere kommende Pensionslove kunde ikke have tilbagevirkende Kraft for dem. Hvis vi nu vige bort herfra i dette Tilfælde, vil det vise sig, at vi ikke blot komme til at udrede de maaske ikke mange tusind Kroner, her er Tale om, men at vi herefter, hver Gang Spørgsmaalet bliver om at komme med en Forbedring af Pensionslovene, vilde staa overfor det Spørgsmaal i større eller mindre Grad at give dem tilbagevirkende Kraft. Det vil ikke melde sig alene for Underofficerers eller ligestillede Vedkommende, men det vil melde sig for enhver Etats Vedkommende.

Saa længe man begrænser sig til dette ene at ville vise en Velvillie mod dem, der have deltaget i Krigene, saa længe er

Sagen overskuelig, thi saa er der ikke flere end dem, der vare med i Treaarskrigen og i 1864. Men gør man det til almindeligt Princip at lade Folk, der have faaet deres endelige Afregning med Staten ved en Pensionsberegning, senere modtage Forhøjelser, der ganske vist ikke maa overskride, hvad en senere Pensionslovgivning bestemmer, vil Spørgsmaalet vende tilbage, hver Gang man skal reformere Pensionslove for en Stand. Og jeg tror i Virkeligheden, det ikke vil være heldigt, ikke blot, fordi det kan føre til slemme økonomiske Følger for Statskassen, men ogsaa fordi det vil medføre, at man vil blive meget mere betænkelig i Fremtiden ved overhovedet at reformere Pensionslove. Derfor kan jeg ikke tiltræde dette Ændringsforslag, men anbefaler, at det ikke vedtages. I øvrigt takker jeg for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet.

N. Jensen: Jeg beklager, at den højtærede Finansminister har fremsat disse Udtalelser, idet der derefter ikke er Haab om at faa Ændringsforslagene, der ere stillede af Mindretallet, vedtagne. Jeg vil anbefale Ændringsforslaget under Nr. 1, fordi jeg mener, at naar det omhandlede Tillæg er afhængigt af, om vedkommende har været med i Krigen 1864 eller har været udkommanderet, kan der være Folk, om hvem ingen af Delene gælder, men som have været i Tjenesten under samme Periode. Derimod antager jeg, at Ændringsforslag under Nr. 2 er overflødig, naar Ændringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget. Jeg skal derfor henstille, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 1.

Ordføreren (Carl Hansen [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Med Hensyn til det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Forslag kan jeg henholde mig til, hvad der nu er udtalt af den højtærede Finansminister. Udvalgets Flertal har ogsaa været meget betænkeligt ved at gaa til en Bestemmelse, som vilde have saa store Konsekvenser. Man hørte nu, at det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) ønskede, at Forhøjelsen kom til at gælde ogsaa alle de Underofficerer, som ikke med Hensyn til deres Pension fik Gavn af Lønningsforhøjelsen i 1902, og det vil i Virkeligheden sige, at vi kom til konsekvent at forhøje Pensionerne for alle pensionerede Embedsmænd, som ikke havde faaet Gavn af de senere Aars Lønningsforhøjelser. Men dette vilde føre alt for vidt.

Overfor det andet Mindretal, for hvil-